

DERS TANITIM ve UYGULAMA BİLGİLERİ

Dersin Adı	Kodu	Yarıyıl	T+U+L (saat/hafta)	Türü (Z / S)	Yerel Kredi	AKTS
Türkiye'de Modern ve Çağdaş Tiyatro	THR 382	Bahar	03+00+00	Seçmeli	3	5
Akademik Birim:	Tiyatro					
Öğrenim Türü:	Örgün Eğitim					
Ön Koşullar	Yok					
Öğrenim Dili:	İngilizce					
Dersin Düzeyi:	Lisans					
Dersin Koordinatörü:	Özlem Hemiş					
Dersin Amacı:	Bu dersin amacı tarihsel bir perspektiften bakarak öğrencileri Cumhuriyet sonrası kurumsallaşan ve süreç içinde batılı tarzda yapılmakta olan tiyatronun içinde bağımsız bir yapıyı da var eden ülkemiz tiyatrosunun belli başlı akımlarıyla, üreticileriyle ve yapıtlarıyla tanıştırmaktır. Tiyatronun geçirdiği değişim ve gelişim süreçleri, ele alınan dönemlerin toplumsal koşullarıyla paralel olarak incelenecek, böylece sanat ve toplum ilişkisi irdelenecektir. Dersin bir diğer amacı öğrencileri bilimsel çalışmanın yöntem ve kurallarıyla da tanıştırmaktır. Bu nedenle öğrencilerin hazırlayacakları sunum ve ödevlerle derse aktif olarak katılmaları beklenmektedir.					
Dersin İçeriği:	Cumhuriyet sonrası Türkiye'sinde tiyatronun genel yönelimleri ve kırılma noktalarının metinler yoluyla kavranmasına odaklanılacaktır.					
Dersin Öğrenme Çıktıları (ÖÇ):	<ul style="list-style-type: none">1- Sanat üretme süreçlerini besleyecek şekilde tarihsel perspektif ve entelektüel donanım kazanılır.2- Okuma, algılama, değerlendirme ve yorumlama becerileri gelişir.3- Sanat ve ideoloji ilişkisini okuma yetkinliği edinilir.4- Bir sanat ürününün iç ve dış dinamiklerini kavrayışına hazırlanılır.5- Bilimsel çalışma yöntem ve kuralları ile tanışılır.					
Dersin Öğrenme Yöntem ve Teknikleri	Ülkemizde tiyatro dağarcığını oluşturan yapıtların okunması ve dramaturjik açıdan toplumsal tarihsel bağlam içinde analiz edilmesi yöntemiyle çalışılacaktır.					

HAFTALIK PROGRAM

Hafta	Konular	Ön Hazırlık
1	Cumhuriyet sonrası pradiğmalarına giriş.	
2	Muhsin Ertuğrul ve Türkiye'de tiyatrosunun kurumsallaşması	
3	Cumhuriyet'in ilk yıllarında yazılan oyunların genel eğilimleri.	Yakup Kadri, Sağanak (1929) Musahipzade Celal, Bir Kavuk Devrildi (1930) Reşat Nuri, Yaprak Dökümü (1930) Nazım Hikmet, Kafatası (1932) Nahit Sırrı Örik, Sönmeyen Ateş (1933) Halide Edip, Maske ve Ruh (1935) Necip Fazıl Kısakürek, Bir Adam Yaratmak (1938)
4	Çok partili sisteme geçiş döneminin oyunlara yansımaları.	Ahmet Kutsi Tecer, Köşebaşı (1947) Ahmet Muhip Dranas, Gölgele (1947) Cevat Fehmi Başkut, Paydos (1948) Nahit Sırrı Örik, Para Uğrunda (1949) Oktay Rifat, Oyun İçinde Oyun (1949) Turgut Özakman, Duvarların Ötesi (1957) Yaşar Kemal, Teneke, (1955 (1965)) Çetin Altan, Tahterevallı (1959) Necati Cumalı, Mine ve/veya Susuz Yaz (1959) Refik Erduran, Cengiz Han'ın Bisikleti (1959)
5	1960 sonrası oyun yazarlığı ve sahneleme eğilimleri.	Cahit Atay, Pusuda (1961) Turgut Özakman, Ocak (1962) Sermet Çağan, Ayak Bacak Fabrikası (1963) Haldun

		Taner, Keşanlı Ali Destanı (1964) Melih Cevdet Anday, Mikadonun Çöpleri (1967) Güngör Dilmen, Kurban (1967) Turan Oflazoğlu, Deli İbrahim (1967) Vasıf Öngören, Asiye Nasıl Kurtulur (1969) Haldun Taner, Sersem Kocanın Kurnaz Karısı (1969) Oktay Arayıcı, Seferi Ramazan Bey'in Nafile Dünyası (1969)
6	1970 sonrası oyun yazarlığı ve sahneleme eğilimleri.	Aziz Nesin, Tut Elimden Rovni (1970) Adalet Ağaoğlu, Kozalar (1971) Ülker Köksal, Sacide (1972) İsmet Küntay, Evler Evler (1972) Adalet Ağaoğlu, Kozalar (1973) Oğuz Atay, Oyunlarla Yaşayanlar (1975) Behçet Necatigil, Radyo Oyunları (1975) Dinçer Sümer, Eski Fotoğraflar (1979) Uğur Mumcu, Sakıncalı Piyade (1977) Aziz Nesin, Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz (1977)
7	1980 sonrası oyun yazarlığı ve sahneleme eğilimleri.	Şahları da Vururlar, Ferhan Şensoy (1980) Murathan Mungan, Mahmut ile Yezida (1982) Orhan Asena, Ya Devlet Başa Ya Kuzgun Leşe (1983) Tuncer Cücenöğlu, Kadıncıklar (1983) Behiç Ak, Bina (1984) Nezihe Araz, Afife Jale (1987) Oktay Rifat, Yağmur Sıkıntısı (1988) Güner Sümer, Yarın Cumartesi (1988)
8	1990 sonrası oyun yazarlığı ve sahneleme eğilimleri.	Mehmet Baydur, Cumhuriyet Kızı (1990) Yangın Yerde Orkideler (1991) Murathan Mungan, Geyikler Lanetler (1992) Ülkü Ayvaz, Nihavent Longa (1993) Coşkun Büktel, Theope (1993) Turgay Nar, Çöplük (1993) Eşber Yağmurdereli, Akrep (1998) Civan Canova, Sokağa Çıkma Yasağı, (1999)
9	TAL: Tiyatro Araştırmaları Laboratuvarı ve etkileri: Alternatif tiyatro söylemi, kavrayışı.	
10	Performans Günleri: yeni bir alanın tanımlanması, performativite.	
11	2000'ler alternatif mekânlarda genç tiyatro, çağdaş gösteri sanatları girişimi'nin etkinlikleri.	
12	2010 sonrası eğilimler: oynamak için yazmak; yeni kolektivite, devising theatre'in yansımaları.	Yeşim Özsoy, Aksak İstanbul Hikayeler (2004) Yiğit Sertdemir, Surname 2010 (2010) Murathan Mungan, Mutfak (2013) Mirza Metin, Disko 5 No.lu (2013) Şamil Yılmaz, Artık Hiçbi'sii Eskisi Gibi Olmayacak. Sil Göz Yaşlarını! (2014) Ahmet Sami Özbudak, İz (2014) Firuze Engin, Cambazın Cenazesi (2015) Murat Mahmutyazıcıoğlu, Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin (2016)
13	Yeni dramaturjiler.	
14	Çağdaş gösteri sanatlarının seyirci ve medyayla buluşması.	

Kadir Has Üniversitesi'nde bir dönem 14 haftadır, 15. ve 16. hafta sınav haftalarıdır.

ZORUNLU ve ÖNERİLEN OKUMALAR

Ahmad, Feroz, Modern Türkiye'nin Oluşumu, Kaynak Yay., İstanbul.
And, Metin, Türk Tiyatrosunun Evreleri, İş Bankası Yay., İstanbul
And, Metin, Cumhuriyet Sonrası Türk Tiyatrosu, İş Bankası Yay., İstanbul

Güçbilmez, Beliz, Zaman Zemin Zuhur, Dost Kitabevi, Ankara
Şener, Sevda, Cumhuriyet'in 75. Yılında Türk Tiyatrosu, İş Bankası Yay., İstanbul
Pekman, Yavuz, Çağdaş Türk Tiyatrosunda Geleneksellik, Mitos Boyut, İstanbul
Zürcher, Eric Jan, Modernleşen Türkiye'nin Tarihi, İletişim Yay., İstanbul

Okunması zorunlu oyun listesi haftalık programdandır. Bazı metinler "toplu oyunlar" baskıları altında yer alabilirler.

DİĞER KAYNAKLAR

Demir, Fethi, 1980 Sonrası Türk Tiyatro Edebiyatı, Mitos Boyut, İstanbul
Sevengil, Refik Ahmet, Türk Tiyatrosu Tarihi, Alfa Yay., İstanbul
Ünlü, Aslıhan, Merkeze Dönmek, Mitos Boyut, İstanbul
Ünlü, Aslıhan, Türk Tiyatrosunun Antropolojisi, Mitos Boyut, İstanbul
Yukarıdaki kaynakça dışında görsel malzeme kullanılmaktadır.

DEĞERLENDİRME SİSTEMİ

Yarıyıl İçi Çalışmaları	Sayı	Katkı Payı (%)
Katılım	14	10
Ödev	1	10
Sunum/Jüri	1	10
Diğer Uygulamalar (seminer, stüdyo kritiği, workshop vb.)	1	20
Final Sınavı	1	50
Total:	18	100

İŞ YÜKÜ HESAPLAMASI

Etkinlikler	Sayısı	Süresi (saat)	Toplam İş Yüğü (saat)
Ders Saati	14	3	42
Proje	1	5	5
Ödev	2	8	16
Sunum/Jüriye Hazırlık	1	5	5
Diğer Uygulamalara Hazırlık	2	6	12
Dersle İlgili Sınıf Dışı Etkinlikler	14	3	42
Final Sınavı	1	3	3
Toplam İş Yüğü (saat):			125

1 AKTS = 25 saatlik iş yükü

PROGRAM YETERLİLİKLERİ (PY) ve ÖĞRENME ÇIKTILARI (ÖÇ) İLİŞKİSİ

#	PY1	PY2	PY3	PY4	PY5	PY6	PY7	PY8	PY9	PY10	PY11	PY12	PY13
OC1	3								3				

OC2	3								2				2
OC3	3								3				1
OC4	3								3				2
OC5	2								2				3

Katkı Düzeyi: 1 Düşük, 2 Orta, 3 Yüksek